

No és un calbot més a la CUP

«Amics de la CUP no sou el poble. Ni la gent. No ho són els 1,7 milions de vots a Junts pel Sí ni ho són els 300.000 vots que vàreu obtenir. No, no ho sou. No parleu en el meu nom»

?No fallarem mai a la llibertat política d'aquest poble?. Aquesta és una de les encomiables frases que David Fernández, líde, i no sé si dirigent, de la CUP va declamar el passat diumenge a Manresa en la reunió deliberativa que va fer l'organització ultra (o antisistema). Crec que els propòsits i objectius de la CUP són totalment lloables i defensables, i estic en contra del seu model de societat perquè estic profundament en contra del seu model econòmic.

Ara que està tot clar només vull remarcar una cosa: amics de la CUP no sou el poble. Ni la gent. No ho són els 1,7 milions de vots a Junts pel Sí ni ho són els 300.000 vots que vàreu obtenir. No, no ho sou. No parleu en el meu nom. No. Curiós que els messiànics sempre siguin els altres.

Entre totes, tot, diuen. ?Pel camí no podem perdre els de Convergència ni els de la CUP? assegurava Quim Arrufat amb tota la raó del món. La unitat i la igualtat, però la meua. No, no s'hi val. Jo sí que cedeixo i tu no. No negociem la formació d'un Govern o la cessió d'una o altra partida pressupostària. No. Estem jugant a fer un país. I ja n'hi ha prou d'això de revolució per sobre de la solució, que és la independència, i no vull que em vingui al cap *Incerta glòria*. No ens ho fem això.

Com m'agradaria ser un país normal i poder tirar-me els trastos pel cap amb el que representa la CUP. Debate fins a l'extenuació sobre el model social, sobre ecologia, sobre sistema de transport? Però ara no podem. Ara cal treballar pel que cal treballar. No val pensar en el color del casc quan encara no tenim la moto. I que no ens vinguin la moto: són intransigents. I són hàbils.

Però tant que es queixen del #pressingCUP , jo he vist, sentit i llegit els plantejaments de la CUP arreu. I a més, compten amb la simpatia de la canallesca. Els periodistes d'aquest país (que primer eren majoritàriament "progres" entre PSC i Iniciativa, després d'Esquerra, i ara de la CUP) els hi encanta com està bullint l'olla. I de pas els hi encanta que Mas, per fi, sembla que no se'n surti. Però se'n sortirà.

Només vull dir que no cola, de bon rotllo. Que fa temps que ens afaitem i que la CUP ha fet grans coses per aquest país, sobretot a barris i ciutats. Bona part de la política que hem de fer ara (no pas nova) beu de pràctiques que ells fan. Però ara no faran passar bou per bèstia grossa. La formació anticapitalista farà una assemblea nacional el 27 de desembre per a decidir si dóna suport a un pacte amb Junts pel Sí per tirar endavant la investidura i la formació d'un Govern.

Però són purs i són esclaus dels seus esquemes fixats. Coherència direu. Visca! Però no és aquesta ara la partida que estem jugant. El punt número 1 de la CUP és la independència i no pas foragitar Artur Mas. Mantinguem la calma però no ens fem (més) trampes.